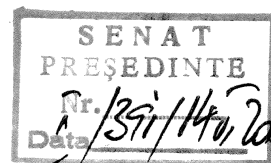
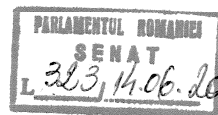

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE

*La Comisia Juridică
(Pog repeat report).
- se infuzează Sinele Parlament.*

București, 14 iunie 2004

14.11.2004

**Domnului Nicolae Văcăroiu
Președintele Senatului**

În temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României și al art. 141 din Regulamentul Senatului, formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

a unor dispoziții din Legea privind organizarea judiciară

Motivele cererii sunt următoarele:

1. La **art. 75 alin. 2** propun ca în corelare cu prevederile art. 1 alin. 3 din Ordonanța de urgență nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, să se precizeze că acest Parchet specializat se organizează ca structură autonomă, cu personalitate juridică, în cadrul Ministerului Public, spre a se sublinia astfel independența acestei instituții în realizarea atribuțiilor ce îi revin. Rațiunea înființării acestei structuri a fost tocmai autonomia sa în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele care funcționează pe lângă acestea, inclusiv cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia. Autonomia deplină este esențială pentru ca Parchetul Național Anticorupție să poată acționa eficient împotriva fenomenului corupției.

2. La **art. 77 alin. 3 și 4** se prevede că „procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ordonator secundar de credite” și că „finanțarea cheltuielilor acestei instituții se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Public”.

Aceste prevederi sunt contrare dispozițiilor art. 4 alin. 3) și 4) din Ordonanța de urgență nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, și nu se justifică, fiind opuse scopului și atribuțiilor ce revin acestei structuri, îndeosebi în combaterea fenomenului de corupție.

Dacă nu se asigură stricta autonomie financiară a Parchetului Național Anticorupție în realizarea competenței sale, evident că este imposibilă evitarea deconspirării acțiunilor organizate de acest Parchet pentru descoperirea, cercetarea și anchetarea faptelor de corupție.

Răspunderea Parchetului Național Anticorupție implică și autonomia acestuia, așa încât dispoziția din lege, inevitabil, va prejudicia efortul actual pentru combaterea corupției.

De aceea, vă solicit să se mențină soluția prevăzută de art. 4 alin. 3) și 4) din Ordonanța de urgență nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia „Procurorul General al Parchetului Național Anticorupție este ordonator principal de credite”, iar „Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Parchetului Național Anticorupție se asigură de la bugetul de stat”.

3. La **art. 78 alin. 2** nu se justifică restrângerea numărului de procurori generali adjuncți ai Procurorului General al Parchetului Național Anticorupție de la 2 la 1, având în vedere complexitatea activității acestei instituții și faptul că o asemenea restrângere este de natură să afecteze în mod negativ organizarea Parchetului Național Anticorupție și eficacitatea sa în realizarea atribuțiilor ce îi revin.

4. După cum se prevede la **art. 58 alin. 2** autoritatea ministrului justiției în relațiile cu procurorii este exclusiv administrativă. Această precizare este neconstituțională fiind contrară dispozițiilor art. 132 alin. 1

din Constituție, potrivit căreia procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției. Ori, prin lege nu se poate completa și nici interpreta, în nici un mod, o dispoziție constituțională.

5. Potrivit art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, ce dispune că „orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege” și articolului 21 alin. 1 și 2 din Constituție, pentru asigurarea liberului acces la justiție ar trebui ca în prezenta lege să se introducă la Capitolul II prevederile necesare pentru ca plenul Consiliul Superior al Magistraturii să se constituie ca instanță judecătorească specializată având în competență soluționarea apelului formulat de partea interesată împotriva hotărârilor pronunțate de către secțiile acestui Consiliu.. Temeiul constituțional al propunerii îl constituie dispozițiile art. 126 alin. 1, conform cărora instanțele judecătorești sunt cele stabilite potrivit legii. Completarea propusă nu este contrară articolului 134 alin.3 din Constituție, deoarece competența soluționării contestațiilor împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu plenului acestui Consiliu, în calitate de instanță judecătorească specializată.

6. La **art. 11 alin. 6** se prevede că dezbaterile purtate de părți în limba maternă se consemnează sub dictarea publică a președintelui instanței. Soluția trebuie modificată în sensul că această consemnare trebuie făcută de către președintele completului de judecată, președintele instanței exercitând funcția de organizare și coordonare a întregii activități a instituției judecătorești respective, fără a face parte din toate completele de judecată.

7. La **art. 107 alin. 3**, nu se justifică restrângerea activității personalului auxiliar de specialitate numai la personalul cu calificare juridică, deoarece în afara juriștilor, la instanțele respective funcționează și economiști, criminaliști, criminologi sau funcționari de alte specialități.

8. La **art. 123** propun eliminarea prevederilor de la lit. b) referitoare la birourile de carte funciară întrucât prin Ordonanța de urgență nr. 41/2004, aceste birouri au fost deja preluate la Oficiile de cadastru și publicitate imobiliară. Revenirea la situația anterioară inevitabil va conduce ca toate neajunsurile și greutățile care au impus soluția actuală să apară din nou, negându-se astfel evoluția realizată. De aceea, propun menținerea soluției reglementării actuale prin ordonanța susmenționată.

9. La **art. 25 alin. 3, art. 112-116 și art. 129**, este necesară înlocuirea denumirii „director economic – administrativ” cu cea de „manager economic” având în vedere documentele de poziție ale Uniunii Europene, cât și faptul că termenul de manager a fost în prezent asimilat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

Ion Iliescu